

عنوان مقاله:

پیش بینی سازگاری تحصیلی بر اساس مهارت های ارتباطی با واسطه باورهای خودکارآمدی

محل انتشار:

فصلنامه روان شناسی تربیتی، دوره 6، شماره 17 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

الهام اردلان - دانشجوی ارشد روانشناسی تربیتی

مسعود حسینچاری - عضو هیات علمی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر مهارت های ارتباطی بر سازگاری تحصیلی به واسطه خودکارآمدی انجام پذیرفت. نمونه ای مشتمل بر 385 دانش آموز سال اول دبیرستان که به صورت خوشه ای تصادفی از دو ناحیه آموزشی شهر شیراز انتخاب شده بودند، سه پرسشنامه خودکارآمدی عمومی، مهارت های ارتباطی، و سازگاری تحصیلی را کامل کردند. داده ها با استفاده از روش آماری تحلیل رگرسیون متوالی به شیوه همزمان مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. به طور کلی نتایج حاکی از آن بود که مهارت های ارتباطی به طور مثبت پیش بینی کننده خودکارآمدی است و خودکارآمدی نیز به طور مثبت سازگاری تحصیلی را پیش بینی می کند. همچنین مهارت های ارتباطی از طریق متغیر واسطه ای خودکارآمدی نیز سازگاری تحصیلی را پیش بینی می کند. از جمله نتایج این پژوهش برتری دانش آموزان دختر، نسبت به پسر از لحاظ مهارت های ارتباطی بود. تفاوت بین دو گروه مذکور از نظر سازگاری تحصیلی و نیز خودکارآمدی معنی دار نبود. یافته های پژوهش حاضر، از منظر روند پژوهشی مربوطه، کاربردهای عملی و نظری مورد بحث قرار گرفته و پیشنهادهایی برای انجام پژوهش های بیشتر در این زمینه، ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

مهارت های ارتباطی، سازگاری تحصیلی، باورهای خودکارآمدی، دانش آموزان دبیرستانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/720095>

